

nieuwsbrief

Jaargang 18 | nummer 4 | augustus 2013

in deze nieuwsbrief:

- Syrië: in de hoop op vrede
- Werkgroep Deportatieverzet voorkomt uitzetting vluchteling
- Cambodja: moeder natuur versus megadam

Website

Hoe krachtig internet is tegenwoordig, werd goed duidelijk tijdens de Arabische Lente. Twijfelachtige regimes konden decennia lang voorkomen dat oppositiegroepen mensenmassa's op de been kregen. Maar met de opkomst van internet en vooral sociale media kreeg de bevolking een krachtig wapen in handen om onderling te communiceren.

De kracht van internet zal in de toekomst alleen nog maar toenemen. Ook voor XminY zal internet een steeds belangrijker terrein worden. Momenteel is de financiële situatie van XminY in orde, maar wel fragiel. De komende jaren gaan we inzetten op het versterken van de financiële positie: we willen meer mensen enthousiast krijgen om ons werk te steunen. Hierbij zullen we onder andere onze vleugels uitslaan naar België.

Bij het versterken van de basis zal de website een belangrijk instrument zijn. Per jaar steunen we 130 projecten, maar op de huidige website is dit niet altijd even duidelijk te zien. Hierom gaat vanaf half september een nieuwe website de lucht in. Achter de schermen hebben we hier een jaar hard aan gewerkt. Hopelijk gaat deze website veel beter laten zien wat we allemaal ondersteunen en hoe belangrijk het is om juist kleinschalige en lokale pioniers een zetje in de rug te geven. Ik ben zeer benieuwd naar uw mening over deze nieuwe website!

Rutger van den Dool, Rutger@xminy.nl

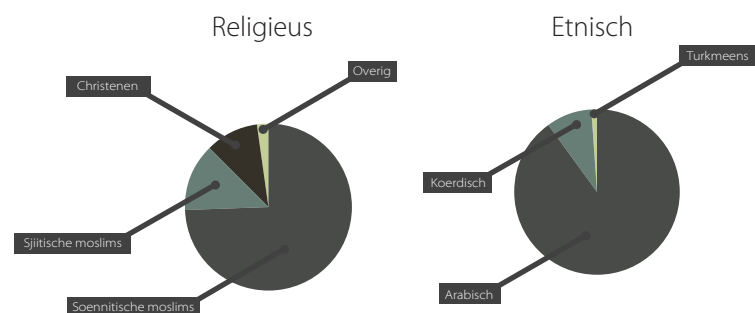
In de hoop op vrede: Magazine Tamarrod brengt Syriërs bij elkaar

Een paar kinderen brengen op een muur een regime-kritische graffiti aan. De politie pakt ze op, zet ze vast en martelt ze. Dit is een ongekend dieptepunt van een regime dat bruut elke demonstratie neerhaalt en doodswijgt. De bevolking komt hiertegen in opstand. Vanaf maart 2011 strijden Syrische rebellengroepen tegen de Assad-dictatuur. In 2013 staat in Aleppo een kleine groep activisten op om een lang niet meer gehoord geluid te uiten: dat van solidair en vreedzaam verzet.

Magazine Tamarrod – in vrije vertaling 'rebellie' – wil een andere kijk geven op de relatie tussen overheid en bevolking. Ze doelen daarbij op een democratische en seculiere samenleving uitgaand van vreedzaam verzet. Volgens de activisten heeft het regime de geschiedenis gemanipuleerd.

Hierdoor accepteerde een deel van de bevolking lange tijd de veertig jaren durende Assad-dictatuur als de meest welvarende, vreedzame en stabiele periode. Elke tegenspraak was verzet.

Achtergronden in Syrië

Magazine Tamarrod bestrijdt nu juist deze officiële versie. De activisten willen laten zien dat het regime aan de macht kwam toen Syrië op weg was naar een democratie. Door Assad heeft de bevolking zijn politieke stem verloren.

Onderling vertrouwen

Een ideale samenleving is volgens Magazine Tamarrod gebaseerd op gelijkheid en vrijheid. Voor Syrië betekent dat vooral dat de verschillende religieuze en etnische groepen leren in overeenstemming met elkaar te leven. Door de dictatuur bleef eenieder binnen zijn eigen vertrouwde kring. Hierdoor zijn ook de rebellen-groepen versplinterd. Ze wantrouwen elkaar en ze zijn bang dat één groep aan de macht komt. Dit kan na de oorlog leiden tot een wrede vervolging van de eigen religieuze of etnische groepering, bijvoorbeeld van christenen. Een naar vooruitzicht voor eenieder, die behoort tot een minderheidsgroepering.

Geweldloos

Vreedzaam verzet is de enige solide weg naar een democratische samenleving, stellen de activisten. Hun hoofdargument hiervoor is dat het regime zijn wapens niet kan richten op vreedzame burgers zonder zijn populariteit te verliezen, wat het uiteindelijk ten val zal brengen. De activisten zien hun magazine daarom als geweldloze bijdrage aan de huidige situatie maar ook voor de tijd na de burgeroorlog.

Dit is wat je kunt doen

In de eerste vier publicaties heeft Magazine Tamarrod verschillende onderwerpen behandeld. Het deed verslag van het dagelijks leven tijdens de revolutie. De activisten beschreven alternatieve economische netwerken die zijn ontstaan om mensen in hun dage-

lijkse basisbehoeften te voorzien. Ook publiceert het magazine artikelen over hoe gevangenen van het regime kunnen leren omgaan met de psychologische gevolgen van mishandeling en marteling die ze hebben ondergaan. Bovendien leggen juridische artikelen uit wat de rechten zijn van gedetineerden tijdens ondervragingen. Daarnaast documenteert Magazine Tamarrod gevallen van marteling of burgerslachtoffers. Als initiatief van onderop gebruiken de activisten simpele en heldere taal en proberen ze abstracte discussies te voorkomen. Soms wordt zelfs in een dialect geschreven.

Roekeloos regime

De publicatie en verspreiding van Magazine Tamarrod is levensbedreigend voor de activisten. XminY steunt hun moed graag. Deze zomer bleek dat in de burgeroorlog gemiddeld 3000 doden per maand vallen. Nog schokkender zijn de laatste achtergrondberichten. Niet alleen zijn kinderen als vluchtelingen in barre omstandigheden slachtoffer van de burgeroorlog. Het Assad-regime schrikt er ook niet van terug kinderen te rekruteren of voor mogelijke achtergrondinformatie te ondervragen en te martelen.

Tegen censuur

Al sinds 2011 proberen opstandelingen communicatie tussen de groeperingen te bevorderen om de vooroorlogse versplintering op te heffen. XminY steunde eerder groeperingen die met behulp van geheime camera's en satelliettelefoons de internationale media informeerden over de politieke ontwikkelingen. Hierdoor was mogelijk contact tussen familieleden in stand te houden en vertekende berichten over gevechten onder de bevolking bij te stellen. Ook zorgden ze dat de nieuwsverslagen - zoals het inleidend verhaal - ondanks overheidscensuur gehoor kregen.

XminY steunde Magazine Tamarrod met € 2000,-

TIJDLIJN

Politieke situatie in Syrië 2011-2013

11 Maart 2011 De 'Dag van de Waardigheid'. In Dera'a worden demonstranten neergeschoten die de vrijheid van politieke gevangenen eisen. Hierop volgen steeds meer demonstraties tegen het regime. Assad laat gevangenen vrij, de protesten duren voort.
Mei 2011 Het leger probeert de protesten neer te slaan in Dera'a, Banyas, Homs en Damascus. Assad geeft politieke gevangenen amnestie.
Juli 2011 Een grote demonstratie in Hama wordt door het leger bedwongen.
Oktober 2011 Syrian National Council wil ondanks onderlinge verschillen samen vechten tegen het regime.
December 2011 44 mensen sterven bij een zelfmoordaanslag waarvan rebellen en de overheid elkaar de schuld toewijzen. Het geweld neemt toe.
Februari 2012 Homs en Baba Amr vallen weer in handen van de rebellen.
Juli 2012 Aleppo wordt overgenomen door de rebellen.
November 2012 Vredesonderhandelingen mislukken. Inmiddels miljoenen vluchtelingen in kampen in Turkije, Jordanië en Libanon.
December 2012 Syrië's oppositiegroep wordt als representatie van het volk erkend door verschillende landen.
Mei 2013 Het Syrische leger neemt de strategisch belangrijke stad Qusair in.
Juli 2013 Wissel van rebellenleiders. Het mislukt om een overheid te vormen in de gebieden die onder controle staan van de rebellen.

Werkgroep Deportatieverzet voorkomt uitzetting vluchteling

Op 1 augustus doen de Nederlandse autoriteiten een vijfde poging om Cheikh Bah naar Guinee te deporteren. De staat wil tot iedere prijs van deze vluchteling afkomen en er wordt speciaal voor zijn deportatie een vliegtuig afgehuurd. Bah is op dat moment meer dan 70 dagen in hongerstaking, als protest tegen het huidige asielbeleid. Bij aankomst in Guinee wacht hem echter niet de medische behandeling die door de rechter in Nederland is afgedwongen. Waarom kiezen de autoriteiten voor deze hoogst ongebruikelijke en dure vorm van deportatie?

Bah heeft de misstanden van het asielbeleid in de openbaarheid gebracht. Hij deed uit de doeken hoe hij meermaals mishandeld werd in detentie en medische zorg uitbleef. Nieuwsuur en andere media besteedden aandacht aan hem. Daarnaast gaf zijn zaak aanleiding tot het stellen van Kamervragen. De Dienst Terugkeer en Vertrek werkt voor zijn deportaties namelijk samen met een Guineese terugkeerdienst die, buiten de gangbare procedures om, reisdocumenten voor afgewezen asielzoekers verzorgt. Deze twijfelachtige gang van zaken brengt daarnaast enorme kosten met zich mee.

De Werkgroep Deportatieverzet heeft nauw contact met Bah vanaf het moment dat de eerste deportatiepoging aanstaande was. 'We staan vluchtelingen bij als ze het gevaar lopen gedeporteerd te worden', vertelt de woordvoerder van de Werkgroep. 'Daarom informeren we hen over de mogelijkheden tot verzet. Eén manier is zorgen dat de piloot je niet mee wilt nemen op zijn vlucht.' Op het moment dat de deuren van het vliegtuig dichtgaan, heeft de Koninklijke Marechaussee niets meer te zeggen. De piloot beslist dan wie er wel of niet meegaat met de vlucht. Bah vertelde hier in een eerder interview over: 'In het vliegtuig zagen de passagiers hoe ik werd behandeld. Mijn benen en handen waren gebonden. Ik bloedde. Ik vertelde de passagiers dat ik gedwongen en met valse papieren naar Guinee werd uitgezet. De passagiers begonnen te protesteren en na een hevige discussie nam de gezagvoerder van het vliegtuig het besluit om mij niet naar Guinee te vervoeren.' De drie deportatiepogingen die volgden, strandden eveneens. Ditmaal omdat hij gezien zijn medische toestand niet 'fit to fly' werd verklaard. De vijfde poging slaagt echter wel. 'Hij heeft de hele reis op zijn buik op vlieg-

tuigstoelen moeten liggen in een 'body cuff', een fixatiesysteem waarbij het hele lichaam geboeid is', aldus de Werkgroep Deportatieverzet.

Het informeren van vluchtelingen over de mogelijkheden tot verzet, heeft effect op hen: 'Ze voelen zich minder een speelbal van het asielbeleid, omdat ze beter doorhebben welke invloed zij zelf op een deportatie kunnen uitoefenen.' Hoewel de vluchtelingen de informatie aan elkaar doorspelen, besloot de Werkgroep Deportatieverzet ook workshops te geven. Deze zorgen ervoor dat al in een vroeg stadium actie tegen de deportatie kan worden ondernomen, bijvoorbeeld door met behulp van een advocaat een procedure te starten. 'Vaak ontbreekt hier echter de tijd voor', aldus de woordvoerder van de Werkgroep. 'Daarom werken we met advocaten samen bij het voorbereiden van een kort geding. Het aantal zaken dat aangespannen wordt, is hierdoor sterk toegenomen.'

De Werkgroep houdt demonstraties op Schiphol, omdat daarvan bijna dagelijks mensen worden gedeporteerd. 'De toeschouwers hebben grote interesse in de demonstranten. Na toespraken krijgen we zelfs applaus – zeer ongebruikelijk. Men lijkt zich steeds bewuster te worden van de onmenselijke gang van zaken die het Nederlandse asielbeleid veroorzaakt.' Het No Border Camp, dat begin augustus in Rotterdam plaatsvond, maakt opnieuw duidelijk dat de stem van de critici van het vluchtelingenbeleid steeds sterker wordt. Tijdens het kamp werden nieuwe acties voorbereid, om vrijheid van beweging en de daarbij behorende afschaffing van grenzen te realiseren.

Kijk voor meer informatie over de Werkgroep Deportatieverzet op www.deportatieverzet.nl

XminY steunde de Werkgroep Deportatieverzet met € 1500,- en het No Border Camp met € 1500,-

Moeder natuur versus megadam

De Arengvallei: een groene parel van unieke natuur, gelegen in het beschermde Cardamomregenwoud in het zuidwesten van Cambodja. Hier vind je zeldzame diersoorten als de nevelpanter en de Siamese krokodil. Het regenwoud is één van de grootste en meest dierbare wouden van heel Zuidoost-Azië. Althans, nu nog wel. Er hangen donkere wolken boven het regenwoud en de Arengvallei, want het gebied wordt bedreigd. Door een hydro-elektrische dam welteverstaan. Deze dam werkt als volgt: hydro-elektrische energie wordt opgewekt door de kracht van het water. Met de dam wordt een groot hoogteverschil gecreëerd, waardoor het water vanaf grote hoogte naar beneden valt. Door die val krijgt het water energie. Het idee voor de bouw van deze megadam komt van de Cambodjaanse overheid, en zal tot gevolg hebben dat de hele vallei onder water komt te staan.

Olifantenhabitat

En niet alleen de natuur wordt door al dat water bedreigd: de Khmer Daeum

vormen de oorspronkelijke bevolking van de vallei. Deze gemeenschap bestaat uit meer dan 1000 mensen, die allen noodgedwongen hun gebied moeten verlaten met de komst van de dam. Een echte oplossing heeft de overheid niet voor hen. De Khmer Daeum gemeenschap zou namelijk moeten uitwijken naar een olifantenmigratiegebied dat totaal ongeschikt is om te wonen. Er is daar geen water in de buurt en er kan geen rijst worden verbouwd.

Oneconomisch

De dam zal ervoor zorgen dat er zo'n 10.000 hectare van het Central Cardamom Protected Forest onder water komt te staan, een gebied dat minstens 31 beschermde en bedreigde dieren herbergt. Volgens International Rivers (een organisatie voor het natuurlijke behoud van rivieren) zal de dam bovendien - vooral in het droogseizoen - uiteindelijk maar weinig elektriciteit opwekken. En dat terwijl er hele hoge kosten tegenover staan.

Reddingsplan

Mother Nature is een nieuwe organisatie opgezet door milieuactivisten. Samen met nog een Cambodjaanse activistische beweging zijn ze de campagne Save Areng Valley gestart. Doel van de campagne is natuurlijk het stoppen van de bouw van de dam. Activisten werken samen met de lokale bevolking: de Khmer Daeum leren wat volgens de wet hun rechten zijn en hoe ook zij kunnen protesteren. Vertegenwoordigers zullen statements opsturen naar de overheid en het Chinese bedrijf dat verantwoordelijk is voor de bouw. Gedurende het hele regenseizoen wordt er door activisten geprotesteerd bij overheidsgebouwen en de Chinese ambassade. Om te vechten tegen het verdwijnen van een onmisbaar thuis, voor zowel mens als dier.

XminY steunde de Save Areng Valley campagne met € 1000,-

XminY steunde onlangs ook

€ 2000,-

Acties tegen
nieuwe kerncentrale

Polen

€ 1250,-

Demonstratie voor
acceptatie LGBT's

Sierra Leone

€ 2400,-

Protest tegen
privatisering water

El Salvador

€ 1250,-

Campagne voor
vrouwenrechten

Pakistan

Chili

€ 3000,-

Elektriciteit als protestmiddel

De gemeenschap van Mapuche Indianen in de Wallmapu-regio in Chili strijdt al honderden jaren tegen de gevolgen van kolonisatie. Onder Pinochet namen internationale houtbedrijven het grootste deel van het land van de gemeenschap in. De laatste paar jaar heeft de gemeenschap met succes een paar duizend hectares heroverd, waarop ze groenten zijn gaan verbouwen om zo hun voedselsoevereiniteit te behouden.

Elektriciteit opwekken

Wat het leven voor hen moeilijker maakt is dat er nauwelijks toegang is tot stromend water en elektriciteit. De grote bedrijven weigeren dit aan de gemeenschappen te leveren. De gemeenschap sloeg de handen ineen met een groep Amerikanen die een model hadden voor een simpel systeem dat elektriciteit kan opwekken, zonder de omgeving te schaden. De gemeenschap gaat nu modellen van dit ecologische systeem verspreiden in hun regio.

Verenigen

Het model werkt met hydraulische systemen in de rivier en een houtvergasser waar snippers en zaagsel in verbrand kunnen worden. De energie die opgewekt wordt is van een laag voltage en geschikt voor lampen, radio en telefoon wat de gemeenschap hun connectie met de buitenwereld geeft. De groep denkt dat het project snel zal uitstralen naar buurgemeenschappen en hen zal verenigen in hun strijd.

Kenia

€ 1000,-

Stop kindhuwelijken

Kenia, en met name de regio rond Butula, kent een lange traditie van kindbruiden. Meisjes zien de binnenkant van een klaslokaal nauwelijks omdat hun ouders of verzorgers hen beschouwen als eigendom waar rijkdom aan behaald kan worden. Vele schrijnende levensverhalen zijn het gevolg. Zoals het meisje van 15 dat aan de zwager van haar overleden zus wordt beloofd en de zorg voor de daaruit geboren kinderen op zich neemt, terwijl ze zelf onvrijwillig ook nog een aantal kinderen baart. Nu heeft ze acht kinderen, en ze is 22 jaar oud. Of de meisjes die door hun vaders worden beloofd als vierde vrouw aan een minstens drie keer zo oude man.

Stem voor de kindbruiden

Voice for the Voiceless is een initiatief van Keniaanse vrijwilligers, zowel mannen als vrouwen. Zij strijden voor onmiddellijke afschaffing van dit achterhaalde en onmenselijke gebruik. Ze willen dat alle bewoners van het dorp Butunyi kennis maken met het fenomeen kindhuwelijken. De manier waarop is direct en effectief: de groep stapt mét de kindmoeders naar de ouderlingen en dorpelingen toe en vertelt over de gevolgen van de gedwongen huwelijken aan de hand van de levensverhalen van de 'baby-moeders', de vrouwen die het zelf hebben meegemaakt.

Met de opgetekende verhalen van de 'baby-moeders' organiseert Voice for the Voiceless een vreedzame demonstratie naar het bureau van de minister van Gender, Kinderen en Sociale Zaken om deze zaak onder de aandacht te brengen.

Ierland

€ 1000,-

Ja, ik wil... het recht om te trouwen

In de Republiek Ierland lijkt een doorbraak voor het recht op huwelijk tussen mensen van hetzelfde geslacht nabij. De regering is door een politiek orgaan geadviseerd hierover een referendum in te stellen, maar is hier niet toe verplicht. De wet kan echter pas gewijzigd worden als uit het referendum blijkt, dat het volk zich uitspreekt vóór openstelling van het huwelijk. 'Daarom is het juist nu nodig druk uit te blijven oefenen op de regering, zodat er zo snel mogelijk een datum wordt afgesproken voor het referendum', aldus de woordvoerder van LGBT Noise.

Gelijke rechten

LGBT Noise strijdt voor gelijke rechten voor LGBT's in de Republiek Ierland. 'Al jaren zijn we met onze acties bezig om het onderwerp op de politieke agenda te zetten. Het lijkt erop dat we daar nu eindelijk de vruchten van gaan plukken!' LGBT Noise organiseerde 18 augustus de 'March for Marriage' in Dublin, waar jaarlijks duizenden mensen op afkomen. 'Door zichtbaar te zijn en onze stemmen te verenigen, herinneren we iedereen eraan dat het toestaan van het huwelijk de enige weg is naar gelijkheid.'

De aandacht die wereldwijd wordt gevraagd voor gelijke rechten voor LGBT's heeft zijn uitwerking. Dit jaar alleen al werd het huwelijk tussen mensen van hetzelfde geslacht mogelijk in Brazilië, Frankrijk, Uruguay en Nieuw-Zeeland. Afgelopen juli beslisten Engeland en Wales dat zij het huwelijk vanaf 2014 openstellen voor mensen van gelijke sekse.